

Из садржаја:

Школа без насиља	3
Вршњачка група	4
Књижевно вече	6
Црвени крст	16
Интервју	18
Нови сајт	20
Живот школе	24
Споратска дешавања	32
“Страна” страна	35

**РЕДАКЦИЈА МУДРИЦЕ
НАЛАЗИ СЕ У
КАБИНЕТУ ИСТОРИЈЕ**

**Позивамо на сарадњу све
заинтересоване ученике и
наставнике!**

СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије,
Београд

373.3 / . 4 (497.11)

Мудрица : часопис Основне школе
“Деспот Стефан Лазаревић”
Београд / главни и одговорни
уредник Зоран Павловић . - 2004, бр.
1 (септембар) - . - Београд (Улица
Нова 15) : Основна школа “Деспот
Стефан Лазаревић”, 2004- (Београд :
Рубикон) . - 30 cm

Два пута годишње

ISSN 1820-337X = Мудрица

COBISS.SR-ID 117113868

АКО ИМАШ ДРУГА

**У животу биће и трија и цвећа,
некад буде туга, некад буде срећа.
Већа биће срећа, мања биће туга,
ако имаш неког — ако имаш друга.**

**А возови среће, ако некад касне,
не дозволи никад заносу да спласне!
Кривина је много, дугачка је пруга,
лакше ћеш је прећи — ако имаш друга...**

**Кад ти страшне буре узбуркају море
и кад ти се чини да не може горе,
знај, да после кише појави се дуга,
до ње брже стижеш — ако имаш друга.**

**Прави друг ти може добар савет дати
боље него ико, он ће да те схвати.
К’о риба без воде, к’о птица без дуга,
никад нећеш бити — ако имаш друга.**

Саша БОЖОВИЋ

Мудрица. Часопис Основне школе “Деспот Стефан Лазаревић”
Број 13, Београд, јануар 2011.

Издавач: Основна школа “Деспот Стефан Лазаревић”, Београд
За издавача: Зорица Здравковић-Јовановић, заменик директора школе
Адреса: Нова 15, 11160 Београд

Тел/факс: 3429-872, e-mail: despotstefan@sezampro.rs; www.despotos.edu.rs

Главни и одговорни уредник: Зоран Павловић, професор историје

Корице: Младен Чичић

Сарадници професори: Бранкица Батањски, Александар Алексић, Драгана Вељковић, Зорица Здравковић, Милорад Цицмил, Горан Стијак, Милорад Путниковић, Ана Бешевић (српски језик), Сузана Ђорђевић (библиотека), Милена Ђорђевић (психолог), Маријана Зековић (географија), Лела Недељковић, Наталија Петровић (биологија), Милан Петровић, Љубинка Павлов, Александар Ерић (физичко васпитање), Ивана Поповић (енглески језик), Зорица Марковић, Ивана Новаковић, Снежана Крстић, Невенка Стојковић, Јасмина Милићевић, Неда Недељковић (учитељице), Јеврем Цвјетиновић (систем администратор).

Сарадници ученици: Јован Марков, Ивана Карић, Невена Пемац (8/2), Катарина Павловић, Тамара Тамбурић (8/3), Петар Челиковић, Јелица Спасојевић (8/4), Катарина Токалић (8/5), Катарина Матић, Анђела Бешевић (7/1), Ана Арсић, Олга Радивојевић (7/4), Јелена Родић (6/3), Дора Живановић (5/5), Љубица Виторовић, Ана Лукач (5/6), Алекса Белић, Милош Јовић (4/4)...

Наша школа је од 2009. године укључена у програм „ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА“ који спроводи УНИЦЕФ у сарадњи са Министарством просвете.

Овај програм се заснива на низу акција и поступака са циљем да се смањи насиље у школском контексту. Смањити насиље није једноставно. Често се у нашој култури оно поистовећује са снагом и храброшћу.

Школа без насиља има за циљ да оспособи све учеснике у васпитно-образовном раду ненасилној комуникацији и конструктивном решавању сукоба. Заснива се принципима, као што су:

уважавање међусобних **разлика** без обзира како настају и одакле потичу;

прихватање и поштовање **правила понашања** која обезбеђују да се свако осећа удобно у школи и да се понаша водећи рачуна и о себи и о другима;

укључивање **и вршњака и одраслих** у различите активности којима се ове вредности промовишу.

У нашој школи је у току реализација едукације свих запослених о ненасилној комуникацији. Такође, формиран је **Вршњачки тим**, који ће промовисати смањење насиља у школи развијањем и неговањем атмосфере подршке и узајамног оснаживања међу вршњацима који су изложени насиљу, као и заступањем права оних који су изложени насиљу (нпр. право на реституцију) и оних који се понашају насилно (нпр. право на слободу избора понашања када постоји свест о могућим негативним последицама по себе и друге). Чланови вршњачког тима ће активно учествовати и у раду Школског тима за заштиту деце од насиља, злостављања и занемаривања, као и приликом

ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

спровођења превентивних радионица, трибина, представа и спортских манифестација у школи.

Током спровођења пројекта „Школа без насиља“ ученици наше школе ће имати прилику да се активно укључе у рад **ФОРУМ ТЕАТРА**. До сада су се ученици шестог разреда и чланови Ученичког парламента већ окушали у овој креативној и занимљивој драмској техници. Форум театар је техника уз помоћ које се ученици уче конструктивнијим начинима превазилажења насиља и у којој је поред глумца, активна и публика, а целу активност води наставник, који не утиче на ток саме представе. Ова техника подразумева да се постави форум сцена која изгледа реално и у којој се јасно препознају ликови насилника и онога који трпи насиље. После одигране сцене, укључује се публика у моделовање сцене у другим правцима, са циљем да се ојача лик који

трпи насиље и испробају различити начини деловања. Дакле, публика прати дешавања на сцени и може да замени све глумце, осим насилника. Када неко из публике осети да је у одређеном тренутку неко од глумаца могао другачије да одреагује, он пљеском зауставља представу и замењује одређеног глумца. Нови глумац покушава да реши кофликт, али у складу са карактером лика кога је заменио. Вежбањем оваквих сцена учесници уче нове и успешније технике како могу реаговати када су изложени ситуацијама насиља, а што је и још важније стичу праксу да траже и испробавају различита решења када се сусретну са конфликтним и сложеним ситуацијама у реалном животном контексту.

ЗАШТО ЈЕ БИТНА ВРШЊАЧКА ГРУПА

Сви људи током свог живота неизбежно припадају различитим групама. Док су деца и млади припадају групама као што су: група у вртићу, одељење, школски тим, клуб, друштво у парку, а касније као одрасли и стари групама као што су колектив на послу, друштво са пецања, клуб за пензионере и слично. Група којој припадају током читавог живота и која на људе има највећи утицај је ПОРОДИЦА. Поред породице, на мишљење и понашање одраслих и деце у великој мери утичу и ВРШЊАЦИ. Утицај групе вршњака је најизраженији у периоду пубертета и адолесценције. То је доба у коме долази до великих

ДА ИМА СВОЈ „ИМИЦ“ – Тинејџер је заокупљен телесним променама које му се дешавају и идејом да је старији, озбиљнији, посебан (често мења стил одевања, фризуру, развија посебна интересовања)

ДА БУДЕ НЕЗАВИСАН И ИМА СВОЈЕ „ЈА“ – Тинејџери се често вербално сукобљавају са родитељима, који мисле да „деца“ и даље треба у свему да их слушају, као када су били мањи; такође, други одрасли, који су

ауторитета, а бити прихваћен у друштву главна преокупација. Осим симпатија према супротном полу, које постоје и раније, у овом периоду се јављају и праве

романтичне везе. Наравно, из свега овога искључени су родитељи! **ПОВЕРЕЊЕ, ТАЈНА и ПРАВИ ПРИЈАТЕЉ** су тинејџерима омиљене речи.

Као што смо рекли, вршњаци су адолесценту неопходни јер су ослонац у његовом трагању за собом. У односу са вршњачком групом гради се сопствени идентитет. Вршњачка група помаже да се тинејџер осећа **ПРИХВАЋЕНО, ВОЉЕНО, СИГУРНО, САМОПОУЗДАНО и ПОПУЛАРНО.**

Међутим, поред оваквог утицаја, вршњачка група често врши и негативан утицај.

Многе пубертетлије и адолесценти из **СТРАХА ДА ЋЕ БИТИ ИСМЕЈАВАНИ ИЛИ ОДБАЧЕНИ ИЗ ГРУПЕ** почињу да употребљавају различите психоактивне супстанце (алкохол, цигарете, наркотике) или не реагују у ситуацијама када се дешава насиље међу вршњацима (у школи, на улици, у паркићу).

физичких и психичких промена код деце, када се одраста, мења и сусреће са новим улогама. Пубертет и адолесценција су посебно битни јер управо баш тада од **ДЕТЕТА ПОСТАЈЕ ЧОВЕК.**

У **АДОЛЕСЦЕНЦИЈИ**, млада особа, популарно **ТИНЕЈЦЕР** има потребе:

представљали ауторитет губе важност. Младима је „неопходно“ да изнесу своје мишљење и о свему имају став!

ДА ИМА СВОЈУ ПРИВАТНОСТ и ИНТИМНОСТ – Тинејџеру другарство и пријатељство постаје најважнија ствар на свету. Мишљење „ортака“, „екипе“ је много битније од мишљења

Често се дешава, да иако не одобравају таква понашања или немају такво мишљење, из жеље да буду прихваћени, почињу да се понашају исто као њихов негативни узор.

На пример: Твој друг организује журку за 14. рођендан. За ту „специјалну прилику“ његов старији брат и његово друштво су донели флашу вискија. Сви кришом пробају и наговарају и тебе да пробаш. Ти знаш да није ОК да се узима алкохол, али ти је утисак који остављаш на друге веома битан. Не би волео да помисли како си само ти кукавица. Шта ћеш урадити?

Пре свега, признајемо да си у веома неугодној ситуацији. Ипак, пре него што нешто урадиш, запитај се да ли су прави пријатељи они који траже од тебе нешто такво? Или су прави пријатељи они који **ПОШТУЈУ**

ТВОЈ ИЗБОР?

Уколико ти је битно да не будеш изложен погрдним коментарима, можеш урадити нешто од следећег:

НАШАЛИТИ СЕ НА СВОЈ РАЧУН, АЛИ ОСТАТИ ПРИ СВОМ! (значи одолети притиску!)

ПРОМЕНИ ТЕМУ! (на пример започети разговор о фудбалу, неком занимљивом филму...)

ОДЛУЧНО АЛИ ИПАК ЉУБАЗНО РЕЋИ ДА НЕЋЕШ!

РЕЦИ ДА СИ СПОРТСКИ ТИП И ДА ТИ УЗ ТАЈ ИМИЦ НЕ ИДЕ БИЛО КАКВА УПОТРЕБА СУПСТАНЦИ. СРЕЋНО!

Милена ЂОРЂЕВИЋ, психолог

ЖИВОТ ШКОЛА

Ученици наше школе су укључени у програм „Иза кулиса“ Установе културе „Вук Караџић“, а под покровитељством

ИЗА КУЛИСА

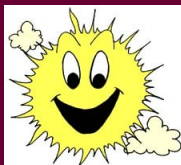
Секретаријата за спорт и омладину града Београда. У склопу овог програма ученици уче како се праве и организују представе, имају приступ пробама и представама, разговарају са глумцима, редитељима и драматурзима, имају практичан рад

са светлом и звуком, слушају предавања продуцената и маркетинг стручњака. На крају програма деца су сама учествовала у стварању праве представе на сцени Култ. То је био завршни део пројекта „Иза кулиса“, а представа се звала „Оно као позориште“ и изведена је у Установи културе „Вук Караџић“, у уторак, 7. децембра 2010. године.

Тако су после више радионица и одгледаних позоришних представа, на којима су се упознавали са тајнама глуме, ученици неколико београдских основних и средњих школа одиграли своју представу. Научили су шта значи тимски рад, а учешће у овом пројекту омогућило је ђацима да открију нове изворе радости и прошире хоризонте својих интересовања.

Катарина МАТИЋ и Анђела БЕШЕВИЋ, 7/1

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ РАСКОШ ЗВУКА И ЗНАКА

У петак, 29. октобра 2010. године, у Свечаној сали наше школе је одржано Књижевно-музичко вече, у организацији професорке српског језика **Бранкице Батањски** и професорке музичке културе **Десанке Вулин**. На репертоару су биле песме страних и домаћих аутора, између којих су наши музичари изводили популарне композиције из света класичне музике.

Учествовали су углавном ученици старијих разреда, уз неколико млађих.

То је била само увертира у оно главно.

У четвртак 18. 11. 2010. године, у Свечаној сали је поново одржано књижевно-музичко вече под називом „Раскош звука и знака“.

У организацији актива наставника српског језика, музичке културе, страних језика, верске наставе и информатике, уз техничку подршку секретаријата, библиотекара, медијатекара, домара и управе школе, а под оперативном управом главног организатора, наставнице српског језика **Бранкице Батањски**, приређен је предиван колаж песама, прича и музике, у извођењу најдаровитијих ученика. Говорена су дела значајних домаћих и страних аутора (**Лазе Костића, Пушкина, Вордсворта, Милера...**), а посебност представља извођење неколико песама на страним језицима: енглеском, руском, немачком и италијанском.

Своје место су нашла и

класична дела српске књижевности и духовности: „Запис о писменах“ **Чрнорисца (монаха) Храбара** и тропар **Светом Сави**.

Посебно треба истаћи награђене радове на конкурс „Између нас нема разлике“, који је реализован у оквиру пројекта „Школа без насиља“.

У категорији *проза*, награде су освојили:

1. **Милан Јовановић (8/8)**
2. **Александра Лазић (7/4)**
3. **Никола Узелац (7/3)**

У категорији *поезија* лауреати су били:

1. **Ана Лукач (5/6)**
2. **Јана Стаменковић (5/7)**
3. **Лазар Вићковић (5/6)**

Првопласирани су прочитали своје радове, а свима су подељене дипломе и пригодни поклони –

књиге. Сви учесници конкурса су добили похвалнице.

Осим поменутих ученика, вреди истаћи и друге учеснике ове културне манифестације. То су: Ана Вулетић, Филип Смољан, Милица Машуловић, Матија Степановић, Марина Смиљанић, Ана Зорић, Дамјан Стаменковић, Марија Ковачић, Катарина Матић, Маша Миленковић, Јована Савић, Миљана Савић, Стефан Јованов, Марија Милошевић, Михајло Пејчић, Јелена Радовић, Александра Родић, Срђан Димитријевић, Александра Лазић, Александра Томашевић, Ана Манчић, Коста Ђорђевић, Милица Јеремић, Александра Грбић, Дора Живановић, Душан Тешић, Роберт Бериша, Душан Антић, Јована Стојановић, Петар Лазић и Кристина Матијаш. Програм су умешно водиле Катарина Токалић и Тара Вељковић.

Између нас нема разлике

Драги искрени мој свете, велики си, искрен и леп. Чине те исток, запад, север и југ, љубав, доброта, вера и нада.

Са истока машу људи с древном цивилизацијом, са запада људи брзим

животом, а код нас – традицијом. Људи жути, бели и црни, сви смо исти - људи смо. Имамо исто плаво небо, исту звездану ноћ са великом жутом куглом – Месецом. Имамо брда, реке, мора и океане, шарене ливаде као велике ћилиме. Са њих нам латицама својим машу жути, црвени, бели, плави цветови. Боје нам и миришу свет. Сунце својим зрацима милује лица жутих, белих и црних људи. Милује високе, снежне врхове, брда и пашњаке. Милује све што је живот, а живот је волети. Живот живи и црни и бели човек. Између нас нема разлике. Сви се радујемо новом дану. Радујемо се свом оцу, мајци, брату, сестри. Радујемо се љубави баке и деке. Сви се радујемо плавом небу и звезданој ноћи, волимо своја брда, своје реке и мале потоке, волимо да осетимо топле сунчеве зраке како нам милују лица. Око, било белог или црног човека, сија срећом при погледу на колаж око себе. Да ли гледамо плаво, зелено или црно око, оно сија. Све зрачи животом. Сви га волимо, живимо и чинимо. Зато, волимо се и поштујмо. Ширимо љубав као што ливада шири мирис цвећа. Ширимо другарство и волимо овај свет, поштујмо се и разумимо. Овај свет, који ми знамо, за нас је један, живот је један!

Ма какав био, свима је мио. Верујте, између нас нема разлике. Ево, Сунце ми обасјава радни сто, а ко зна где и коме још.

Милан ЈОВАНОВИЋ, 8/8

ИЗМЕЂУ НАС НЕМА РАЗЛИКЕ

Сва деца овог света имају иста права,
да буду срећна и здрава.

Деца која не чују, не виде,
не треба тога да се стиде.

Сви смо ми другови,
ако другу помоћ треба – помози,
јер тајна је у саосећању и слози.

Ми смо деца једног света,
и то не треба никоме да смета,
нека чује цела планета!

Иако неко има кожу другачије боје
за њега иста права постоје.

Колико год изгледали различито
сви се радујемо и смејемо исто.

Зато, заборавимо различитости
нек свет буде пун радости!

Ана ЛУКАЧ, 5/6

између нас нема разлике

Разлике нема међу

нама,
све нас је родила мама!

Има пуно деце и старије и млађе,
али сви смо ми сличне грађе.

Деца су често несташна, понеко дете
смета,
али су она ипак највеће благо света.

Поручила бих радо свима:
будите добри према својим
другарима!

Ја бих да се дружим са децом целог
света,
јер ми отуђеност одраслих смета.

Јана СТАМЕНКОВИЋ, 5/7

САОСЕЋАЊЕ ЈЕ МОЈА ОСОБИНА

Понекад ни сами нисмо свесни колико нам неке особе значе и шта бисмо све могли да урадимо за њих. То тек схватимо када се нешто деси или када не виђамо те особе. Али, где год се оне налазиле, ми саосећамо са њима.

Саосећање. Једна веома битна особина, коју сваки човек треба да има.

А имају је само људи који воле. Ми то чак ни не примећујемо, али ко год нама близак осећа тугу или можда срећу, са њим осећамо и ми. Зато што кад се воли, воли се и у добру и у злу. Са најближима се дели и радост и туга. У свим невољама, ми смо уз наше пријатеље и породицу. Заједно тугујемо и пробамо да помогнемо и решимо проблем. Чак и када најближи покушају нешто да сакрију од нас, ми приметимо да нешто није у реду јер их волимо и саосећамо са њима. Осетимо и најмању трунку бола коју неко зада нама драгој особи. И то нас боли више него и њу саму јер је јако тешко гледати пријатеља како пати. И зато смо ми ту увек за њега. И покушамо да га развеселимо, иако смо свесни ситуације. Понекад, ради пријатеља нешто лоше и прећутимо јер знамо како ће га то повредити и како ће му бити тешко. И онда се боримо за пријатеља и за његову срећу, чак и онда када знамо да нећемо успети. Али, ми верујемо, и док смо са најдражима, нико нам ништа не може. А све је то ствар љубави и саосећања.

Ту особину поседујем и ја, а и већина људи. И то је најважније, да се ми волимо и да саосећамо са породицом и пријатељима.

Александра ЛАЗИЋ, 7/4

САОСЕЋАЊЕ МОЈА ОСОБИНА

Људи се разликују по особинама. Неки имају лоше, а неке лепе лепе особине. Њих зовемо врлине, а једна од њих је саосећање.

У животу се често сусрећемо са страшним судбинама неких људи. Таквим људима треба помоћи, а не окретати главу од њих. На улици видим људе гладне, прљаве и измучене од сиромаштва. Довољно су понижени што моле за корицу хлеба, па им топла реч или нешто новца може помоћи да на кратко забораве своју муку. Увек им пружим колико могу. На телевизији често приказују емисије где моле за финансијску помоћ некој оболелој особи, којој је хитно потребна операција или неки лек. То је питање живота или смрти, и у тим ситуацијама, моји родитељи помогну. Уплате новац на рачун, а тиме уче и мене да када порастем, саосећам и помогнем људима у невољи. У јесен и пролеће правимо велико распремање у кући. Гардеробу и играчке које сам прерастао, лепо запакујем и однесемо у дом за децу у Звечанској. Попунимо пакет са слаткишима и сликовницама и однесемо деци коју су родитељи напустили. Они немају довољно хране и одеће, а ни љубави, која треба сваком детету. На тај начин саосећам са њима и пружам им бар мало топлине и осећање да и њих неко воли и брине о њима.

Ја сам дете, али саосећам са свим особама којима нешто недостаје у животу. Јако ме боли и тужан сам када не могу да им помогнем. Љуте ме људи које видим како окрећу главу и глуви су за вапаје људи у невољи. Саосећање је особина која никога не кошта, али много значи онима којима је потребно. Ту реч и жељу да помогнем ћу увек гајити у свом срцу као највећу вредност.

Никола УЗЕЛАЦ, 7/3

Између нас Нема разлике

Да л' смо црни,
или бели
важно је да смо весели.

Нема ту никакве збрке
ми се дружимо
и нема муке.

Очи црне, очи плаве
играмо се
мирне главе.

Загрлимо другове нове
било да су
жуте, црне ил' беле боје.

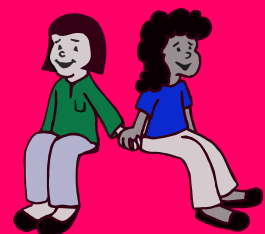
Сунце једно
свима сија
а другарство сваком прија.

Пустимо машти
сад на вољу
пребродимо невољу нову.

Нека свако дете има живот леп
нека хране има
за цео свет.

Да свима иста звезда сија
да мирне снове свако има
да свако јутро нове дарове спрема
ИЗМЕЂУ НАС РАЗЛИКЕ НЕМА!

Лазар ВИЋКОВИЋ, 5/6

Представљамо писца МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ

професора
Косте Вујића
гради лик
главног јунака –
Михаила
Кнежевића, кога
сви у разреду
зову Филозоф.
Оно по чему се
овај јунак

издваја јесте
посвећеност учењу, али то не значи
нуžno и одсуство духовитости или
смисла за дружење, заљубљивање и
свега оног што одликује рану
младост. Сви надимци у овом
роману су у функцији
карактеризације јунака, тако
Филозоф своју виспиреност исказује
употребом кратких и двосмислених
реплика; Милић Гавранић, звани
Туца је боксерска нада, Мика
Трапер је беспосличар и «усамљени
јахач», ту је и Преша Наполеон и
други.

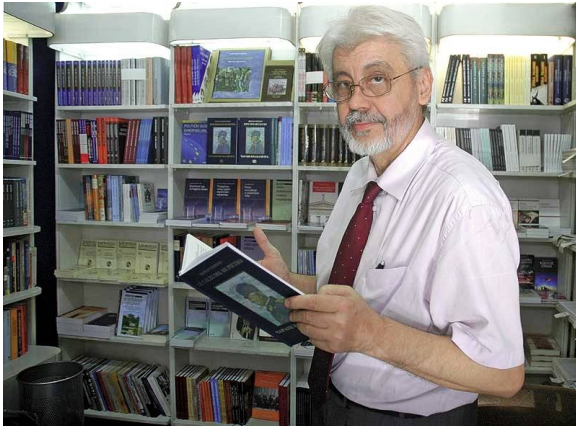
Витезовић нас у сваком тренутку
придобива благим хумором и својим
афористичким духом, наклоношћу
ка ведром и маштовитом ђачком
животу, способношћу да добро
уочи типове људи, њихово
понашање и да увек пронађе
забавну страну сваке људске
слабости.

Препоручујемо вам дела овог писца
и надамо се да смо вас подстакли да
ове ликове и анегдоте откривате
сами. Уживајте!

Сузана БОРЂЕВИЋ,
библиотекарка

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ (1944),
српски писац. Пише песме, романи,
драме, есеје и афоризме. Такође,
Витезовић је аутор познате

као екранизована остварења, први као
телевизијска драма (први пут приказана
1972, где је у улози професора био глумац
Павле Вујисић), а други као истоимени
филм (1998).

Радња романа *Шешир професора
Косте Вујића* одвија се у
деветнаестовековном Београду и
говори о односу између
професора немачког језика,
разредног старешине, који је пред
пензијом, и матураната, који ће
касније обележити српску науку,
политику и културу. Наиме,
матуранти овог професора су
Михајло Петровић Алас
(математичар), Јован Цвијић
(географ), Јаков Продановић
(политичар), Павле Поповић

телевизијске серије *Вук Караџић*, која
говори не само о овој значајној
личности, већ и о читавој епохи којој
је Вук припадао. Поред ове серије,
написао је и сценарио за филм *Где
цвета лимун жути*, који говори о
преласку Срба преко Албаније у
Првом светском рату.

Аутор је једанаест романа, од којих су
најпознатији *Шешир професора
Косте Вујића* и *Лајање на звезде*.
Романи овог аутора су имали успеха и

(професор књижевности), Милорад
Митровић (песник) и Љубомир
Стојановић (филолог и политичар). Кроз
занимљиве и ведре анегдоте Витезовић
нам дочарава рану занесеност,
посвећеност, али и духовитост ових
несвакидашњих матураната, од којих ће
тројица постати чувени академици.

О матурантима говори и роман *Лајање на
звезде* (1977), у коме је дат читав низ
особених и непоновљивих ликова.
Витезовић слично као и у роману *Шешир*

Књиге које препоручујемо

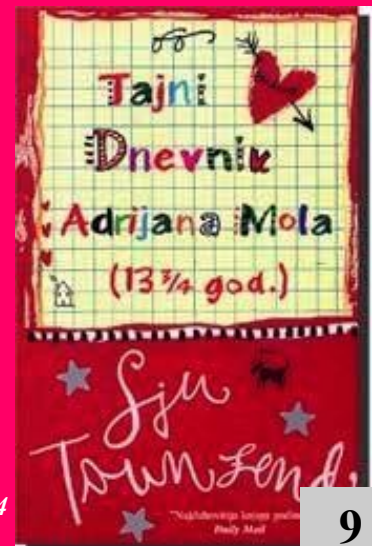
СЈУ ТАУЗЕНД, ТАЈНИ
ДНЕВНИК АДРИЈАНА
МОЛА (13 ¼ ГОД.)

Адријан Мол је врло бистар дечак. Себе назива интелектуалцем. У овој књизи
сазнаћете више о његовој љубави према лепој Пандори, компликованој вези његових
родитеља, његовом песничком умећу и интелектуалности...

Књига која ће вас насмејати до суза! Топло препоручујем.

ЈАСМИНКА ПЕТРОВИЋ, ОВО ЈЕ НАЈСТРАШНИЈИ ДАН У МОМ ЖИВОТУ

Страхиња је безнадежно заљубљен у наставницу српског језика, нервирају га родитељи,
старија сестра и њен дечко, а никако да му израсту бркови и брада (чак и школска теткица
има веће бркове од њега). Једног дана је спречио неког старијег човека (деду Здравка) да
скочи са моста. Његова ћерка Лела му је била неизмерно захвална. Он је касније упознао
Машу, која му се у почетку и није нешто посебно свиђала, али касније... Мораћете да
прочитате да бисте сазнали.

Ана АРСИЋ, 7/4

Мали тисци

МОЈА БАКА

Волим своју баку,
она мене чува
у школу ме прати
кад ми ради мати.

Бака ручак кува,
колаче нам прави,
да будемо лепи,
весели и здрави.

Бака воли мене
ја волим баку
она мене прати
на свакоме кораку.

Ивана МАРКОВИЋ 4/4

ЗДРАВЉЕ

Здрав си када знаш да љубав
увек побеђује.

Здрав си када можеш да
помогнеш другима.

Здрав си када свим добрим
желиш најбоље.

Бити здрав није само да се
чуваш од грипа.

Здравље је у твом срцу,
души и глави.

Ивана МАРЈАНОВИЋ, 2/4

МОЈА НАНА

Једнога дана
Ми је моја нана
Купила пуно банана.

Појела сам све то у сласти
И моја нана ће
Поново да ме почаста.

За оцену добру сваку
Нана ми направи тарту слатку.

За сваку моју петицу
Нана ми отпева песмицу.

Када ми мука дође
Мене нана загрли и
Све ми то прође.

*Неда ПОПОВИЋ и Јања
КОЗОДЕРОВИЋ, 3/1*

Ученици 2/4 заједно са својом учитељицом увели су Дан здраве хране. Организујемо га једном месечно. На тај начин се трудимо да код свих ученика изградимо одговоран и здрав приступ исхрани. Поред задовољства које су нам пружили укуси разноврсног, шареног воћа, деца су велико задовољство пронашла и у томе што су све заједно делила. То је још један од доказа да се другарство гради на разне начине. Сви знамо колико је важна здрава исхрана, али је велика предност када се на практичан начин и у форми забаве она из теорије пребаци у праксу. Ми смо се веома лепо забавили па позивамо и остале да следе наш пример!

ШКОЛА

Школа је моја
Друга кућа
Која ради од сванућа.

На часу ко је бољи
Ко је јачи,
А на одмору
Другарство зрачи.

Тројке, четворке и петице
Ређају се насумице.
Стичемо знање и умеће,
Све веће и веће.

Тако је било вековима
И остаће
У аманет свима ...

Александра ТАСИЋ, 3/1

ПРОЛЕЋЕ

Кад пролеће дође, сунце се појави,
а са њим и пупољци,
па им сунце лепе дарове поклони.

Маслачци, љубичице и друго
цвеће
стварају чаробну лепоту.
Разне бубице излазе из својих
кућица.

Зима је прошла, бацили смо
рукавице и бунду.
На змаја сад је ред!

Теодора КОКОРУШ, 2/4

ЉУБАВ

Питате ли се децо
Шта љубав збори?
Љубав збори,
Да се нека особа воли.

Волим маму,
Волим брата
И њихове руке
око врата.

Руке су им
Вредније од злата,
Зато их волимо
Ја и мој тата.

Друг и другарица
Воле се знај,
Тако стижу
У дечји рај.

Срећа је важна ствар,
А љубав је прави дар.

Катарина ЂУРОВИЋ, 3/1

Бајка о рибици и златној бакици

Једног лепог сунчаног дана, на обали сињег мора, рибица је упецала златну баку. Златна бака је молила рибицу да је пусти: „Ако ме пустиш, испунићу ти три жеље“.

Када је то чула, рибица је одмах отрчала једном старцу који је био сиромашан да му исприча шта се догодило. Старац и рибица су се заједно вратили на обалу и рибица је позвала златну баку. Сиромашни старац је пожелео прву жељу. Желео је да постане млад лекар да би излечио своју комшиницу. Златна бака то учини и рече: „Постаћеш млад лекар“.

Старац је био срећан, али то није дуго трајало. Комшиница је оздравила, али се удала за другог. После неког времена досадило је старцу да буде лекар. Мрзело га је да иде на обалу, па је послао рибицу да уместо њега пожели нову кућу јер је његова била стара. Рибица послуша старца и оде златној баки. „Добиће он нову кућу“, рече бака. Старац је био поново срећан. Није више био сиромашан.

Одлучио је да трећу жељу не пожели јер је био скроман. Добио је нову кућу, излечио комшиницу, а љубав ће пронаћи сам.

Тара ВЕЉКОВИЋ, 2/4

Полицајци Владимир Вида и Слободан Дујко су одржали предавање у нашој школи о безбедности деце у саобраћају. Наши гости су одговорили на следећа питања: ко су учесници у саобраћају, где се прелази улица и како се правилно прелази улица.

Гледали смо и филм који приказује како се прелази улица. Полицајац Владимир је показао правцима на који начин треба и на који начин не треба да пређу улицу.

Петар ЧЕЛИКОВИЋ, 8/4

МАЛИ МЕСЦИ ТАЈНАЉУБАВ

Заљубљена сам до ушију
Коса ми пада преко очију
Не видим скоро ништа
Јер је љубав слепа.

Видим само два ока лепа.

Волим и волећу
У животу свом
Слатког дечка
Са црном косом том.

Иза равнодушности
Љубав се крије.

Иако глумим да до њега
Стало ми није
За погледом његовим
Моје срце бије.

Александра Зорана КИТИЋ, 7/2

НОВА ГОДИНА

Пахуље беле
падају ноћи целе.
У рану зору
мраз шара по прозору.
Ближи се година нова
испуњење жеља и снова.
Чаробан тренутак то је,
када делимо љубав и поклоне своје.
Казалке се спајају,
поноћ откуцавају.
Осмех на лицима јавља се,
празник прославља се.
Звезде се радују са неба,
жељу замислити треба.
Све је забавније,
уз пријатеље најбоље.
Са њима се веселим
и ове моменте делим.
И тако ноћ полако пролази
на истоку сунце излази,
обасјавајући сад,
наш бели град.

Катарина ТОКАЛИЋ, 8/5

ЗИМА

СТИЖЕ зима
пахуље мале забелеше брег.
Све је тихо у мом крају,
пада први снег.

Гледам кроз прозор веселу децу,
грудве лете на све стране.
Само врапци тужно ћуте
јер не воле зимске дане.

Зима има својих чари,
радујем се новом снегу.
А кад дође зимски распуст
санкаћемо се на снежном брегу.

Андрија НЕДЕЉКОВИЋ, 5/6

ИСТРАЖИВАЧКИ РАД КАКВА ИМЕНА НОСИМО?

30%, следи Милица 20% и Јована 20%. Остала женска имена 30%.

Међу дечацима најчешће име је Никола 35%, те Алекса 18% и Немања 10%. Остала мушка имена 37%.

Какво значење носе имена Марија и Никола?

Марија је најчешће име у хришћанском свету. На старохебрејском значи „вољена“. Код Срба се јавља у далекој прошлости и у различитим варијантама – Мара и Марица.

Име Никола долази од старогрчке речи која значи „победник народа“. Распрострањено је по целом хришћанском свету. Свети Никола је најчешћа српска слава.

12

Чланови Филолошке секције истраживали су учесталост женских и мушких имена међу ученицима ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ у Београду. Од 1200 ученика највише девојчица носи име Марија

ОПТИМИСТА

Мишљење мењам,
мењам и главу,
зар да због традиције
једем баклаву.

Извините молим, преци
мили,

али нисте правилно ни јели ни пили.

Мишљење мењам, мењам и свест,
оно што налаже, то ми је заповест.
Оно је увек било сигурније од срца,
које увек блесаво за неким куца.

Мишљење мењам, мењам и време,
јер прошлост познаје само проблеме.
Садашњост стрпљиво будућност чека,
да бреме подигне уз доброг човека.

Мишљење мењам, мењам и живот,
његову монотону црно-белу боју.
Додајем зато мало плаве,
само да ми не би дошло главе!

Анђела СТОШКОВИЋ, 5/6

ТРИ СИТНЕ РЕЧИ МАЛИ БУЦА

Три ситне речи које свако хоће да чује,
а не би да каже.

Три ситне речи најјаче на свету,
да вам кажем одмах нећу.

Ако хоћете да погодите,
морате своје нестрпљење да одгодите.

Мора се мислити и још промислити у чему
је ствар,
јер у томе је ствар.

Те три ситне речи допру до сваког срца,
чак и до највећег мргуда.

Свет је бољи кад кажемо те речи,
нема ни ко, ни шта, да нас спречи.

Мислим да је време рећи,
те речи су: „Ја те волим!“

Три ситне речи које свако хоће да чује,
а не би да каже...

Анђелија СТАМБОЛОВИЋ, 5/6

Тамо далеко, у другом
делу града,
живео је један мали буца Влада.

Много је волео мармеладу
и никад не би пропустио чоколаду.

Омиљене крофне биле су му са
цеом
и укусним ванила кремом.

Много је, много јео,
па је постао дебео.

Био је јако тужан,
јер су му говорили да је ружан.

Да би успео да смањи стомачић
одбио је сластан колачић.

Одлучио је да остави чоколадни
ужитак
и преплива поток плитак.

Анита КОСТИЋ, 5/6

ЗИМСКИ САН

Зимски је дан,
више кошмар, него сан.

Моји кораци одзвањају пустом
улицом.
Никога нема, сви су у кућама,
само један врабац жали за собом,
око срца га хвата тама.

Са крова трошне куће леденице
висе,
али нико не зна шта мисле.
Само висе, висе па ћуте,
очито су на некога љуте.

Спушта се сунце лагано,
и пристиже месец млад.
Деца крећу већ снено,
спавају, заборављају зимски јад.

Ана ОГРИЗОВИЋ, 5/6

ДРАГИ КУТАК

На летњем распусту одлазим у село. Тамо је мој омиљени, драги кутак – поткровље.

До њега се долази дрвеним, узаним степеницама. Чим уђем, на поду од дасака које шкрипе дочека ме велики, плишани меда, тужан јер се нико не игра са њим, због тога што ретко долазим. Са леве стране разбашкарио се удобни кревет прекривен шареним ћилимом изатканим златним рукама моје баке. Поред њега као војник који чува стражу стоји ормар. Он је најстарији од свих ствари. На њему су крпене луткице којима се играла моја тетка још кад је била мала. У десном углу је полица препуна прашњавих књига, по којој је паук исплео своју мрежу, па изгледа као да је неко окачио предивну хеклану завесу. Усамљена столица за љуљање у ћошку једва чека да ме прољуља и својим шкрипањем засвира попут виолине. До ње је земљани ћуп са пауновим перима која, када пролазим поред њих, затрепере посипајући беличасти прах прашине, па ми се чини као да ме поздрављају и радују се мојој посети.

Волим моје поткровље јер се у њему осећам као у времену када је живела моја бака јер је све јако старо. Иако запуштен и прашњав, мени мој драги кутак много значи, због тога што сам у њему провела најлепше тренутке мог детињства.

Јелена РАДОВИЋ, 7/3

НОЋ

Пала тама око нас,
Светиљке су прави спас,
А и месец што се јавља,
Као да нас и он поздравља.

Престала је дечја граја,
Парк оста без сунчева сјаја,
Још понека гракне врана,
Довиђења до свитања.

Једино што лепо јесте,
Звезде које ноћу бљеште,
Разасуте широм неба,
Милина је да се гледа.

Петар ЧЕЛИКОВИЋ, 8/4

УДОБНА ПРОСТОРИЈА

Моја соба је оаза у којој проводим већи део времена. Потпуно је уређена по мом укусу, то је моја територија коју остали укућани поштују.

Соба је пространа и светла током целе године. Зидови су у боји лаванде која делује умирујуће и освежавајуће. Ту је кревет у веселом карираном дезену и са страницама од плаве коже. Поред њега је радни сто на коме се налазе лампа и држачи за оловке. У фиокама леже неопходне књиге и свеске које ишчекују да их се сетим. У углу је комода на којој стоји глобус који ме зачас одведе на сунчане обале мора или чаробне пределе оковане ледом. Он увек нуди авантуру. Ту су и рамови са сликама које чувају лепе и незаборавне тренутке, али и пар играчака које миришу на рано детињство.

На зиду преко пута се налазе полице у плаво-белој боји које личе на морски амбијент. На једној се налази колекција разиграних делфина, мојих омиљених животиња. Она је окружена нехајно разбацаним шкољкама у којима још увек шуме таласи. На полици испод се налази необично дрво од жице у чијим крошњама светlucaју ахат, жад и кварц, необични плодови једноставне природе, затим се нижу бочице парфема које маме својим изгледом, а између њих се налазе делови накита који бацају веселе искрице.

Од технике ту је неизбежни музички стуб јер је музика део моје свакодневице, а постери познатих певача украшавају зидове собе. Цела површина врата је резервисана за цртеже планета и призоре из космоса, у које отпловим кад завршим све своје обавезе.

У мојој соби учим, радим, одмарам се и налазим неопходан мир. Срећна сам што имам то парче само свог света.

МОЈА СОБА

Тамо горе на последњем спрату декине куће, са задње стране огњишта која гледа на воћњак и башту налази се моја соба.

Улаз мога кутка кресе велика врата делимично сачињена од млечног стакла и наравно стара гвоздена брава на којој су се играли разни завијуци ручне израде.

Прва ствар која ме очара при уласку у моју собу јесте трокрилни прозор који заузима скоро целу површину зида уз ког се наслања стара липа. Крај прозора су закачене играчице саткане од сребрних нити које се огледају у хладном стаклу, и

тако из дана у дан чекају прве зраке сунца да започну своју представу. Али ту није био крај њихове тајне – увече када сунце спава уживају у снежној белини својих хаљина, непосредно пре мог сна, да би ме успавала дубока тишина која је обавијала дугу, полумрачну ноћ у мојој соби.

Ипак највише се сунцу радовао разбашкарени ћилим на сред собе на ком миле разнобојни цветићи и шаре мамећи погледе сваког пролазника у соби. Разноврсније боје могу се осетити за време ручка у спектру укуса који путује из бакине кухиње.

Одмах прекопута прозора налази се нов хрстов кревет са полукружним рамом с једне стране на ком је увек пространа постељина беле или љубичасте боје, са дезеном небеског плаветнила које плови изнад наше куће.

Мој кревет је веома удобан али ипак постоји једна друга ствар која ми боде у очи када пожелим да заспим - то је полица са старим књигама која заузима половину левог зида. Само тај део собе је стално мрачан, ту влада густа тишина и ово легло знања чини прилично напуштеним. Други део истог зида чинио је троугласти сто прибијен уз угао собе, са црвеном столицом чија се ногара повремено клатила.

Многи би рекли да је мој кутак једна обична просторија са неким не баш нарочитим намештајем и чији су зидови окречени у жуто, ипак моја соба је моје царство у ком се сакупљају моје мисли и ја сам овим што имам сасвим задовољна.

Кристина МАТИЈАШ, 7/2

МОЈА СОБА

Када се погледом зађе ка крају трпезарије, па се налети на врата која нимало не одударају од зида, готово да нико од гостију не зна да је ту. Тиха и неприметна, тајанствена.

Иза врата са леве стране протезао се простран ормар. Кроз велики прозор наспрам врата улазила је светлост, па је била веома прозрачна. Поред прозора разбашкарио се простран кревет. Пре недељу дана ту се уселио један саксијаки кактус прелепог ружичастог цвета. Окречена је у жуто, али толико бледо, да се боја скоро није ни примећивала. Ту близу врата, са десне стране љуљала се једна фотеља за читање, а поред ње одмарао се камин зидан од камена који као да је трептао на плесање ватре у њему док је дрво полако нестајало. У средини, био је један стари хрстов радни сто коме нису све ноге биле једнаке (вероватно зато што је рађен ручно) па се повремено клацкао час на једну час на другу страну. Негде код рама прозора млитаво, сасвим беживотно, лењо, висиле су завесе пуне паучине. Није било тепиха.

Септембар

Септембар се примакао
и на врата закуцао.

Месец школе и милости,
добрих дела и радости.

На дан пре септембра
плану светлост у школама.

Звонца нам зазвонише
септембар нам најавише.

А сва деца тиха, добра,
као да се пробудише
и капије школске отворише,
па о школи запеваше.

Журе деца у школицу,
ранце носе и ужиницу.

Иду весели другаци,
то су наши генијалци!

Мелуса СИЈАРИЋ, 2/6

Неравни паркет је био насланган тако да даје утисак да је раван.

Имала је доста становника, али верујте и сада је њеном становнику добро у њој.

Живана ГАРАШЕВИЋ, 7/2

БУЉАМАРА

Она има црвена крила
И црне тачкице на себи,
Она је права цветна вила
Ми певамо песму о теби.

Она је лепа као пролећни цвет
Који се на ветру њише.
Она лети кроз цео свет
Ка сунцу све више и више.

Њина МИЛИНКОВИЋ, 2/3

ЦРВЕНИ КРСТ У НАШОЈ ШКОЛИ

Основни принципи Црвеног крста су ХУМАНОСТ, НЕПРИСТРАСНОСТ, НЕУТРАЛНОСТ, НЕЗАВИСНОСТ, ЈЕДИНСТВО И УНИВЕРЗАЛНОСТ.

Сви који одлуче да се укључе у рад ове организације, могу то да ураде добровољно. Све вредности ове организације треба неговати перманентно јер када дође до невоље онда је касно. Због тога се са едукацијом почиње од најмлађих.

У нашој школи ова организација

одлично функционише. Све што радимо, радимо у договору са ЦК Звездаре као централном јединицом. Њиховом плану ми прилагођавамо школски план рада ЦК. У првом полугодишту ове школске године реализовано је низ активности. У септембру је одржано предавање у организацији ЦК Звездара о туберкулози за ученике 7. и 8. разреда. Предавач је била лекар из АТД Звездара која је дугогодишњи члан и волонтер ЦК Звездара. Крајем новембра спроведена је традиционална хуманитарна акција

„Један пакетић, много љубави“, намењена деци без

родитеља и деци коју нема ко да обрадује за Нову годину. Ученици наше школе се сваке године све више одазивају овој акцији. Циљ сваке активности у школи је промоција, развијање и неговање хуманих вредности.

У плану су предавања о болестима зависности, заразним обољењима и полно преносивим болестима, превенција и борба против трговине људима, безбедност деце у саобраћају... Све активности се одвијају током целе школске године у договору са ЦК Звездаре. Склопили смо уговор за пројекат „За доброту сваки дан је добар дан“, који траје током целе школске године са циљаним групама.

Захваљујући ангажовању свих у школи, неговању хуманих вредности и одзиву на акције, ученици наше школе којима је потребна помоћ могу да је добију

и у школи и од организација ЦК Звездаре и Србије. Сваке године у организацији Црвеног крста 5 до 6 ученика иде на море, у Грчку или у Боговађу.

Оно што нам предстоји да остваримо је акција добровољног давања крви. Ове године ћемо се потрудити да добро промовишемо акцију и заинтересујемо родитеље. Важно је да проради свест свих могућих давалаца, да се схвати значај давалаштва и да свакоме, од

Циљ сваке активности у школи је промоција, развијање и неговање хуманих вредности.

рођења па до краја живота, може да затреба крв.

О свим акцијама родитељи имају сазнање преко своје деце. Чланарина за ову школску годину је 50 динара за све ученике. Свако ко жели да учествује добровољно у било каквој акцији и раду у нашој школи је добродошао.

Да победи хуманост!

Весна МАСЛАРЕВИЋ,
учитељица

ЖИВОТ ШКОЛА

У лепом и мирном месту Боговађи, моја другарица **Живана Гарашевић (7/2)** и ја смо боравиле од 11. до 14. новембра, у организацији Црвеног крста. Јако лепо смо се провеле уживајући у

БОРАВАКУ У БОГОВАЋИ

чарима природе. Циљ нашег боравка био је да сазнамо нешто више о Црвеном крсту, тачније чиме се та организација бави. Схватили смо да је насиље велики друштвени проблем и да је неопходно да се сви учимо толеранцији. Највише ми се свидело што сам упознала ученике из других школа са којима ћу остати у контакту.

Олга РАДИВОЈЕВИЋ, 7/4

ТОП 10 ЗАБЛУДА У ВЕЗИ СА ЗДРАВИМ ЖИВОТОМ

Годинама уназад, у народу се стварају разне заблуде везане за здрав живот и здраву исхрану, као и човеково тело уопште. Зато смо питали докторку Спасојевић шта она мисли о неким од њих.

Јаја треба избегавати јер садрже пуно холестерола

Јаја представљају једну од најкомплекснијих намирница, које, када су у питању деца, не треба избегавати јер садрже пуно хранљивих материја. Њих треба ограничити само особама са високим холестеролом.

Боље је користити вештачке заслађиваче него прави шећер

Увек треба користити природне материје јер у вештачким заслађивачима има пуно адитива, а најбољи избор за оне којима је здравље на првом месту је жути шећер.

Људи који имају вишак килограма имају спор метаболизам

Спор метаболизам представља поремећај који је релативно редак, а највећи број људи има вишак килограма због неуравнотежене исхране.

Треба јести шаргарепу јер она побољшава вид

Шаргарепа садржи витамин А који је веома важан за здрав вид (поремећај витамина А може да изазове слепило), али није доказано да га једење шаргарепе значајно побољшава. Постоји мит везан за ову заблуду: за време Другог светског рата, Енглези нису хтели да Немци дознају да користе радар, па су измислили причу да хране пилоте шаргарепом.

„Крцкање“ прстију изазива артритис и оштећује зглобове

Иако је ово веома иритантно, није доказано да ово има било какве последице.

Прехладе добијамо због хладноће

Хладноћа може да ослаби имунитет,

па потпомаже вирусима који изазивају прехладу, али је не изазива.

Кад храна падне на под, ако није прошло 5 секунди, ОК је да је поједемо

Бактерије прелазе на храну истог тренутка када она падне на под, тако да чим вам храна испадне на под, одмах је баците.

Треба сваки дан прати кожу сапуном

Дерматолози препоручују да се сапун не користи стално јер он може да утиче на масти које се налазе на површини коже, али то не значи да не треба да водимо рачуна о хигијени.

Пожељно је сваки дан пити по један мултивитамин

Потрага за "Еко-благодом"

Ова потрага изведена је на Калемегдану. Средства је обезбедио Градски секретаријат за заштиту животне средине, а учествовало је 16 одабраних школа.

Програм је замишљен тако да се деца, кроз забаву и игру, упуте у правилно поступање са отпадом и да науче како могу да допринесу смањењу загађивања животне средине. Уз причу о заштити животне средине, деца су

научила нешто и о културно-историјским споменицима на Калемегдану.

Представник наше школе било је одељење 6/5 са разредном **Бранком Јаковљевић**. Противничка екипа била је из школе „Стеван Дукић“. Ми смо били бољи, спретнији и бржи у проналажењу „блага“ и извршавању задатака. Обишли смо цели Калемегдан, кроз игру и дружење упознали места учртана на мапи блага. Такмичење је протекло у лепој, спортекој и истраживачкој атмосфери. Уморни такмичари, у новим „еко“ мајицама, након освежења које је обезбедио организатор, задовољни и пуни утисака напустили су стари део Београда. Вратили су се да траже, скупљају и чувају благо и знање у својој школи.

ЖИВОТ ШКОЛЕ

РАДНЕ НАВИКЕ СУ

КЉУЧ УСПЕХА!

Ана Чолић је бивши ђак наше школе. У школској 1999-2000. години проглашена је за ученика генерације, а исти успех је остварила и у гимназији. Медицински факултет је завршила у року. Успеле смо да јој поставимо пар питања, да је подсетимо на све лепе тренутке из основне школе али и да откријемо тајне њеног успеха.

У каквом сећању ти је остала основна школа?

У суштини, у јако лепом сећању јер смо се супер дружили, увек смо били сложено одељење и све што је требало радили смо заједно. Никада није било да је један штребер, а да су други дивљаци, него „сви за једног један за све“. На то је разредна много утицала, увек је знала да нас одржи на окупу, вечито је правила неке секције за читаво одељење, тако да је она одговорна за то да будемо као једна целина.

Којих наставника се највише сећаш?

Највише се сећам разредне **Соње Мартиновић** која је предавала

одредила да бисмо били мирнији и тиши и увек је знала да одржи дисциплину. У сећању ми је остао и наставник географије **Дејан Стоиљковић**, који је био јако строг, код њега нисмо смели да писнемо.

Генерално гледано, чини ми се да је у наше време критеријум био строжији.

Да ли се сећаш неких несташлука из основне школе?

Највећи несташлук је био када је другарица из одељења поломила све зубе. Један дечак је дошао код нас у одељење јер је понављао разред, па пошто је био најстарији сви дечаци су радили оно што и он. Тако су за време великог одмора журили једну девојку, а она, како је бежала од њих, оклизнула се и пала и целу вилицу набила у зид. Сви смо били у шоку, тај **Ђира** јој се после стално извињавао. Ми смо се организовали и помогли јој колико смо могли.

Коју средњу школу си завршила?

Прву београдску гимназију, по мом

Највише се сећам разредне Соње Мартиновић која је предавала биологију и била је буквално најсавршенији професор. Умела је и да нас научи и да нас испита коректно и да нас васпита, била нам је и пријатељ и наставник.

биологију и била је буквално најсавршенији професор. Умела је и да нас научи и да нас испита коректно и да нас васпита, била нам је и пријатељ и наставник. Поред ње, ту је и наставница **Нада Ђуричић**, која нам је предавала српски. Била је генијална. Она нас је у петом разреду буквално постројила и није нам дала да седимо како ко жели већ како нам је она

мишљењу најбољу гимназију у граду.

Сазнале смо да си и у основној као и у средњој била ђак генерације, какав је то осећај?

Врло леп осећај. У основној сам ишла на доста такмичења из биологије и из српског тако да сам то и очекивала, а у средњој ми није ни падало на памет да ћу бити ђак генерације јер је поред мене

било још доста добрих ђака. Када су ме прогласили ђаком генерације била сам потпуно у шоку. У основној школи ми је директор рекао да као награду могу да изаберам путовање било где само да је у нашој земљи, па сам изабрала Херцег Нови, хотел Плажу, и било ми је супер. А у гимназији су нам организовали пријеме свуда по граду, између осталог и у Белом двору. Тада сам као награде добила мобилни телефон и гомилу неких књига, а пошто је тад у гимназији било пар фондација, када се све то сабере добила сам 1000 евра, можда чак и више, што уопште нисам очекивала.

Анино одељење са разредном Соњом Мартиновић, генерација 1985.

Колико труда и рада је било потребно да постигнеш такав успех?

Лагала бих када бих рекла да није било потребно труда, у то време сам ишла и у музичку школу, али сам знала да одредим време када се ради и

време када се забавља. Током основне школе сам имала уобичајени ритам, пре подне завршим све обавезе око музичке школе, урадим домаћи итд, а увече излазим. Тај исти ритам сам задржала и у гимназији мада сам ја тад већ почела јако пуно да путујем и имала сам највише изостанака,

али наравно то ми је све било правдано. Писала сам молбе директору да отпутујем, а он ми је то дозвољавао уколико будем одлична, па пошто сам у првој години била одлична са свим петицама, рекао ми је да слободно могу да путујем. Та путовања ми никада нису нешто ускратила јер сам и у гимназији задржала свој предходно стечени ритам који ме прати кроз цео живот.

Како си се определила за Медицински факултет?

Прво сам била убеђена да ћу уписати нешто везано за математику јер ми је супер ишла и стално сам била на неким такмичењима и у основној и у гимназији, али сам се после двоумила између медицине и стоматологије. На крају је мој професор математике утицао на то да упишем медицину јер ми је рекао да он зна да ћу то моје знање математике применити и на медицину тако да је то било оно пресудно због чега сам уписала Медицински факултет.

РАЗГОВОР СА ПРОФЕСОРКОМ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА ЉИЉАНОМ ВЛАДИСАВЉЕВИЋ

САМО ЈЕ ЗНАЊЕ МОЋ

Вероватно неки од вас већ знају да се у Месној заједници у Миријеву одржава школа енглеског језика за децу од 6 до 17 година у организацији „STUDIO MOND“. Ево шта је за нас рекла Љиљана Владисављевић, професор у овој малој школици енглеског језика.

За почетак, реците нам нешто о школи енглеског језика.

Школа енглеског језика STUDIO MOND основана је пре три године. У њој раде професори са вишегодишњим искуством у раду са децом од 6 до 17 година.

Мислите ли да је ова настава енглеског језика корисна да деца провере оно што знају из школе?

Не само да провере своје школско знање већ и да прошире свој речник како би што пре проговорили енглески језик. Наш циљ је да деца владају овим језиком као својим матерњим.

Шта бисте ви поручили професоркама енглеског језика у школи?

Мислим да је њихов посао веома напоран јер раде са великим бројем деце на часу и дивим им се због успеха који постижу у таквим условима.

Ваша порука ђацима у школи?

Пратите мој мото, а то је „Само је знање моћ“.

*Разговор водио:
Алекса БЕЛИЋ, 4/4*

Да ли си запослена и који су твоји планови за будућност?

Нисам запослена јер сам 2004. уписала факултет који траје 6 година тако да сам тек сад дипломирала и одмах кренула на стаж који је обавезан и који траје 6 месеци, а кад то завршим онда ћу да видим шта ћу. Пошто моја мама има приватну клинику, волела бих да радим овде али ако не буде све како треба мораћу да идем негде преко. Ипак, надам се да ћу да останем.

Шта би препоручила осталим ђацима који желе да упишу медицину?

Препоручила бих им да упишу гимназију јер се у њој стекне много опширније знање него у средњој медицинској школи. После гимназије ће се сигурно одлучити за факултет и биће им лакше да надоместе знање из медицине, док се знање из опште културе које може да се стекне у гимназији не може надоместити.

*Разговор водиле:
Невена ПЕМАЦ и Ивана
КАРИЋ, 8/2*

НАШ НОВИ САЈТ

У делу за ученике, за свако одељење су приказани предмети и наставници који их предају, као и део за такмичења.

У делу за родитеље смо поставили распоред отворених врата за разговор са наставницима.

На сајту постоји и део

преузети и читати путем програма Adobe reader. Уколико програм немате можете га скинути са сајта <http://get.adobe.com>.

У прошле три школске године наставници у школи су користили е-дневник који је имао софтвер у оквиру школске рачунарске мреже и само на тај начин су могли да уносе оцене за ученике.

ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ има нови сајт!

Школа је у сарадњи са ГО Звездара добила нови дизајн сајта школе на web адреси www.despotos.edu.rs

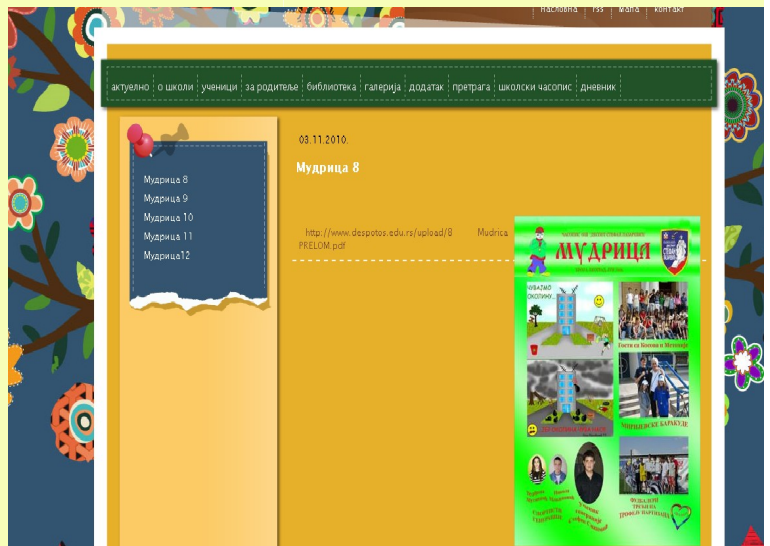
Сајт школе је направила фирма „Ti computers“ бесплатно.

На њему су сада приказане све најновије информације у вези са актуелностима у школи и новинама у школском животу и раду. Приказан је календар са планираним активностима, радним и нерадним данима.

Поред најосновнијих информација о оснивању и раду школе заинтересовани могу добити информације и о организацији рада школе, наставним и ваннаставним активностима, као и да погледају нека од аката која је школа донела.

„библиотека“ и у њему је планиран рад са каталогом књига, тако да ће заинтересовани ученици знати да ли у школској библиотеци постоји неки од наслова које траже. Поставили смо и слике ученика генерације у току неколико протеклих година.

Сада на сајту имамо постављене и претходне бројеве вашег омиљеног школског часописа „Мудрица“ у електронском облику, које можете

Сада кад постоји нови сајт на њему имамо нови е-дневник, такође део целокупног пакета који смо добили у оквиру пројекта ГО Звездара, а његово коришћење није ограничено само на

школску рачунарску мрежу већ му је могуће приступити са било које локације, односно са било којим рачунаром – од куће, са посла, интернет кафеа и сл. На овај начин је наставницима омогућено лакше уношење оцена са много више времена. Надамо се и да ће оцене које се уносе бити боље. Уколико имате неки предлог за рад сајта можете се обратити професору физике **Слађани Шкоди** која је највише заслужна за леп изглед сајта.

Јеврем ЦВЈЕТИНОВИЋ,
system administrator

ШТА БИ БИЛО ДА НЕ РАЗЛИКУЈЕМО БОЈЕ?

Желим да прикажем могућности човековог вида и способност његовог сналажења у природи и функционисања у друштву у ситуацији када нико не би разликовао боје у садашњем смислу тог појма. Ми сада видимо само мали део електромагнетног спектра на ипак

кажемо да «видимо» и то чак «боје». При том смо у стању да очима региструјемо фотоне који су само оних таласних дужина у распону од 400 до 700 nm. Огроман део зрачења, који такође носи неке информације, за нас је невидљив, односно, ми смо слепи за њега, бар голим оком. Међутим, у оквиру видљивог спектра, око

учава и веома мале разлике унутар тог распона. Те мале разлике називамо боје. На мрежњачи ока се налазе нервни завршци – фоторецептори за три основне таласне дужине светлости: за плаву, зелену и црвену боју.

Постоје људи који су слепи за боје. Код њих не функционише ни један рецептор. Они практично виде само нијансе беле, сиве и црне. Зато се њихове очи и мозак фокусирају на облике, и много боље уочавају камуфлиране објекте јер пре примете шаре које се понављају.

Да су сви људи слепи за боје, не би то ни примећивали, него би имали називе за различите нијансе онога што виде: беле, сиве и црне. У индустрији вуне искусни радници могу разликовати и до 100 нијанси црне јер се иначе свака серија међусобно разликује, зато, узгред буди речено, увек треба куповати вуницу из исте серије за исти комад одеће јер прањем разлика постаје очигледна.

Да не разликујемо боје, деца би у писменим саставима могла да описују дивне боје јесени, само би уместо златножуте, окер и загаситоцрвене користили неке друге речи за неке «предивне» сиве тонове.

Саобраћајни знаци, који су сада проблем за слепе за боје, били би другачије конструкције, а продавци аутомобила би имали мање главобоље да удовоље пробирљивим муштеријама, као што се на почетку производње аутомобила Форда Т могла бирати било која боја аута под условом да је то црна.

Све у свему људи би се снашли, заправо развијали би се са датим могућностима, те би функционисали исто као и сада, с тим да би нам се вид чак можда развио са неким способностима која су нам сада недоступна.

БИТЕФ ПОЛИФОНИЈА

У петак, 24. септембра сам имао изузетну прилику да, са наставницом физике **Слађаном Шкодом**, наставницом математике **Марином Пепин** и другом из 8/4 **Петром Челиковићем**, присуствујем предивној презентацији под називом „Позориште и наука – заједница чуда“. Место дешавања је била Установа културе „Пароброд“, а тамо смо отишли на позив организатора 44. БИТЕФ-а, и овом приликом им велико хвала на томе.

Сама презентација из физике је замишљена као радионица, у којој су уз наше непосредно учешће приказане: „вежбе, импровизације и пробе с тежиштем на образовном делу – развијању креативног мишљења у настави физике, те могућност предавања физичких садржаја и концепата кроз уметнички, стваралачки контекст“. Било је веома занимљиво и инспиративно за све које интересује наука и преношење знања другима. Презентер тог дела је био

Звонимир Перанић, физичар и редитељ из Театра Рубикон из Ријеке.

У математичком делу презентације је **Маријана Ајзенкол**, наставница математике у Основној школи „Мајка Југовића“, приказала коришћење пантомиме као метод и технику рада приликом упознавања нових појмова у наставном процесу на часовима математике. Необично и веома употребљиво за ангажовање слушалаца и њихово „увлачење“ у додир са математичким појмовима и својствима тако да она постану свима разумљива.

Све у свему, било је дивно и корисно. Пресрећан сам што сам био на самој презентацији, али и што сам посетио Установу културе „Пароброд“, која тек што је почела са радом у оквиру општине Стари град и у којој се организују и организоваће се разни културно-уметнички програми, надам се још дуго, дуго, дуго.

Јован МАРКОВ, 8/2

Јован МАРКОВ, 8/2

Веронаучка СВЕТИ САВА И ЧУДОТВОРНА ИКОНА МЛЕКОПИТАТЕЉНИЦА

У Кареји, административном седишту Свете Горе Атонске, налази се *Испосница Светог Саве*. Испосницу још називају и Типикарница, по томе што се у њој обавља Типик (молитвено правило) који је написао **Свети Сава**, а које се састоји у завештању свакодневног читања читавог Псалтира.

У Испосници се тренутно налази **отац Никодим Хиландарац**, који усрдно и са љубављу испуњује завештање Св. Саве те стога и носи титулу Типикар Испоснице. Поред свакодневног испуњавања правила и гостољубља које исказује према посетиоцима, отац Никодим у ризници Испоснице чува и две велике светиње, значајне не само за наш народ већ и за читаво хришћанство, а то су чудотворна икона **Богородице Млекопитатељнице** и игумански жезал (=штап) **Светог Саве Освећеног**.

Икона Млекопитатељница је своје име добила по томе што је на њој представљен **Младенац Христос** којег у наручју држи и доји Богородица.

О томе како су ове две велике светиње стигле до Испоснице сведочи нам свето предање, сачувано у манастиру Хиландару. Наиме, и Млекопитатељница и игумански жезал, налазили су се двадесетак километара јужно од Јерусалима, у манастиру (Лаври) Светог Саве Освећеног, који постоји и данас на истом месту. Манастир је основао Свети Сава Освећени, који је живео и упокојио се у петом веку по Христу, а пред само своје упокојење пророчки је окупљеном манастирском братству говорио да ће после много времена манастир походити један монах племићког порекла са Запада, по имену Сава, а којем монаси, који тада буду били у манастиру, треба да дају као благослов икону Мајке Божије Млекопитатељнице и игумански жезал. Од тада је прошло скоро седам векова, а манастирско братство је

преносило са колена на колено завештање великог светитеља. Почетком 13. века Свети Сава Српски је кренуо на поклоничко путовање у Свету Земљу и том приликом је посетио и манастир свога имењака

Светог Саве Освећеног. Када је први српски архиепископ пришао кивоту у којем су почивале мошти Светог Саве Освећеног, игумански жезал је пао пред ноге Светог Саве Српског и поклонио му се. Манастирска братија је у неверици ћутала, а иста сцена се понављала приликом сваког уласка светог архиепископа Саве. Након трећег уласка у храм, братство манастира се увери да се испунило пророштво духовног праоца и оснивача манастира, и тада из љубави саопштише Светом Сави истину о пророчанству и поклонилише му икону

Млекопитатељницу и игумански жезал, а уз њих, из превелике љубави према светоме, још и познату чудотворну икону Богородице звану **Тројеручица**.

Приликом повратка у Србију, Свети Сава је претходно свратио на Свету Гору Атонску (што је био обичај већине поклоника који су се враћали из Свете Земље у оно време). Том приликом Свети Сава је у манастиру Хиландару оставио икону Тројеручице (која се налази у манастирској Саборној цркви на месту игумана). Друге две светиње, Свети Сава је пренео у Кареју, и то

Испосница Светог Саве у Кареји на Светој Гори

жезал у келију звану Моливдоклисија, а чудотворну икону Богородице Млекопитатељницу у Испосницу-Типикарницу, при чему је Свети Сава икону поставио на иконостас и то на место крај Царских Двери, где се према канону православне Цркве поставља икона Спаситеља Христа, што је највећи српски светитељ учинио из велике љубави према Мајци Божијој. Игумански жезал је касније пренет у келију Патерица (јер се тако зове игумански штап на грчком), а недавно је пренет у Испосницу-Типикарницу Светог Саве.

Икона Мајке Божије Млекопитатељница је веома позната и уважавана икона у православном свету пред којом се свакодневно моле бројни хришћани који су упознали њену чудесну помоћ и силу. С тог разлога начињене су бројне копије ове иконе од којих треба поменути најпознатије – фреска Богородице Млекопитатељнице у Пећкој Патријаршији из времена архиепископа Данила (14. век) и у манастиру Светог Наума код Охридског језера.

МАНАСТИР БАЊСКА

Манастир Бањска се налази код Звечана у северном делу Косова и Метохије. Саграђен је између 1313. и 1317. године, као задужбина српског краља **Стефана Уроша II Милутина**, једног од најмоћнијих владара на Балкану свога доба. Милутин је Бањску наменио себи за гробну цркву и тамо је најпре и био сахрањен. Међутим, после Косовске битке 1389. године његово тело је пренето у Трпчу, а потом, 1460. године, у бугарски град Софију где се и сада налази. Почетком 15. века пожар је прогутао књиге, а у другој половини истог века манастир је вероватно запустео. Путописац **Курпешкић** забележио је да је по наредби султана манастир у 16. веку разорен јер су се у њему сакупљали хришћански бегунци из турског ропства.

Већ скоро сасвим срушена црква Светог Стефана је у 19. веку адаптирана и претворена у цамију и, као таква, служила је до Првог светског рата. Црква је први пут

путописима. Чинили су га танки златни листићи којима је облагана позадина фресака, по узору на маузолеје преходних владара – манастире Студеницу, Милешеву и

Свети краљ Милутин се сматра највећим градитељем и донатором српских цркава и манастира међу Немањићима. Подигао је четрдесет цркава и манастира.

Манастир Бањска се налази код Звечана у северном делу Косова и Метохије. Саграђен је између 1313. и 1317. године, као задужбина српског краља Стефана Уроша II Милутина, једног од најмоћнијих владара на Балкану свога доба.

конзервирана 1939. године, а други пут 1990. године када је учињена делимична реконструкција.

По средњовековним изворима и народној традицији, Бањска је била на гласу као један од најлепших српских манастира. По изричитој жељи краља Милутина, Бањска је грађена по угледу на манастир Студеницу. Главни понос Бањске било је чувено „бањско злато“, опевано у народној песми и описано у оновременим

Сопоћане. Данас је од тог живописа очувано само неколико избледелих фрагмената. Од осталог блага – икона, рукописа, сребрних, позлаћених и златних свећњака, кандила, кадионица, хороса, којима је, по казивању краљевог биографа **Данила II**, штедри краљ обдарио своју задужбину, није сачувано ништа. Једини налази скупцепоног накита ископани су случајно, за време Првог светског рата.

ЖИВОТ ШКОЛЕ ЗАШТИТА ДЕЦЕ НА ИНТЕРНЕТУ

У четвртак 7. 10. 2010. наставница техничког **Бранислава Крунић** одвела је по неколико ученика 5, 6. и 7. разреда у Дом културе „Вук Караџић“. Тамо је одржана трибина о безбедности деце на Интернету.

Пошто је Интернет постао скоро неопходан нашим генерацијама, морамо то родитељима рећи и дозволити им да науче улогу друштвених мрежа у нашим животима.

Научили смо како да користимо антивирус систем. После преузимања било које датотеке треба да је преконтролишемо заштитним програмом. На e-mail адресама треба да укључујемо anti-spm софтвер како би нас заштитио од мејлова са вирусом.

Никада не смемо откривати своје личне податке, осим особама којима 100% верујемо и које знамо из стварних живота. Због разних злоупотреба на страницама као што је facebook, не треба да примамо непознате особе за пријатеље.

Уколико сматрамо да смо купили или урадили нешто што није требало, обавезно треба да обавестимо родитеље. Прозоре који искачу увек треба да затварамо на X, никако не да клинемо по средини прозора.

Не смемо постављати нешто што не желимо да наши родитељи виде. Не стављајмо на Интернет податке својих пријатеља. Будимо свесни да тим информацијама можемо себе довести до неприлика. Када сурфујемо по Интернету треба да упоређујемо информације са неколико сајтова. Постоје и проверени претраживачи као што су Google, Yahoo или Krstarica по којима безбедно можемо тражити информације.

Док нешто скидамо не треба да држимо отворене странице банковних рачуна наших родитеља јер у том тренутку било ко може упасти на наш рачунар и опљачкати нас.

Осим знања, на трибини су ученици који су се више истакли добили мајице, качкете и још неке поклоне.

Јелена РОДИЋ, 6/3

Јевремовац

Дана 18. октобра, ученици 5/5 и њихова разредна **Љубинка Павлов** су уз стручног водича обишли Ботаничку башту „Јевремовац“. Сазнали су много о ендемским биљкама, фотографисали се и провели лепо.

Филмска радионица Дарка Лунгулова

У понедељак, 18. октобра, одржана је филмска радионица у оквиру Дечјег фестивала, у плавом салону Дома синдиката. У радионици су учествовали глумци наше школе, а радионицу је водио познати режисер **Дарко Лунгулов** који ради од 1991. године у иностранству. Забава је почела када су ученици добили задатак да сами

сниме сцену. Сви су имали своја задужења: глумци, режисер, камерман, тонац, клапер. Дарко је објаснио како настаје филм. Кадар је реч, сцена је реченица, а филм је прича. Заједно су уживали коментаришући сцену коју су снимили. Када се радионица завршила глумци су дали интервју као праве звезде.

Препоручујемо свима да дођу на фестивал и погледају неки филм или се укључе у неку радионицу.

Љубица ВИТОРОВИЋ и Ана ЛУКАЧ, 5/6

Дечија недеља на Звездари

Пријатељи деце Звездаре су организовали Дечју недељу на Звездари, од 4-10. октобра 2010. Мото Дечје недеље био је *Застани, свете, бар за тренутак, да деца нађу сигуран кутак*. Програм се одвијао на више места – Олимп, општина (сусрет са председником општине), трг испред зграде општине, Пан театар, звездарске основне школе, вртићи, УК Вук. У среду, 6 октобра, у нашој школи је одржана путујућа књижевна радионица издавачке куће „БЕЛИ ПУТ“ под називом „ВОЛИМ ДА ЧИТАМ А ИМАМ И ШТА“.

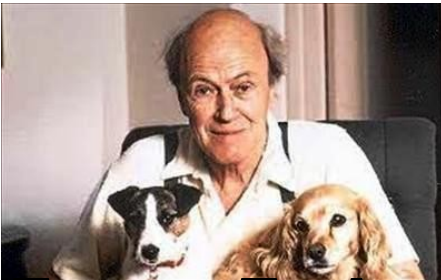
Најмлађи Звездарци су показали да мисле и на друге. У акцији солидарности „ДЕЦА ДЕЦИ“ у школама на Звездари реализована је акција „Тегла пуна љубави“ - прикупљање зимнице (џем, мед, зимске салате и друго) за децу са сметњама у развоју у ОШ „Бошко Буха“

НА ЗИДУ СТИХ

Књиге Роалда Дала

пријатном амбијенту наше школске библиотеке, ученици су се дружили са представницима издавачке куће „Бели пут“ који су припремили презентацију књига **Роалда Дала**, једног од најчитанијих писаца. Ученици су уживали у сликама и причама о овом уметнику, али су и представници „Белог пута“ уживали у паноима које су направили ученици одељења 7/6. Инспирисани књигом „Чарли и фабрика чоколаде“ ученици су припремили и слатка изненађења у виду чоколадица и бомбона.

Све у свему, задовољство је било обострано. Наши ученици се радују наредном сусрету, а издавачи одушевљено потврђују нову презентацију.

Поклон Пријатеља деце Београда

У понедељак, 25. октобра 2010. године, нашу школу су посетили секретар организације Пријатељи деце Београда **Александар Лазовић** и представник Градске општине Звездара **Весна Петровић Урошевић**. Школа је од Пријатеља деце Београда добила на поклон књиге за школску библиотеку и дидактички материјал за рад у боравку. Ми се и овим путем захваљујемо овој организацији са којом годинама имамо изузетну сарадњу.

И ове године, у оквиру обележавања Дечје недеље, организоване су разне манифестације за децу. У среду, 6. октобра, у

У оквиру програма обележавања Дечије недеље, организована је промоција нове збирке песама са Ђачких песничких сусретања, у четвртак, 7. октобра 2010. у Позоришту „Пан театар“. У књизи која носи назив „НА ЗИДУ СТИХ“ објављено је преко 100 песама ученика звездарских школа са последња три циклуса Ђачких песничких сусретања (школске године: 2007/08, 2008/09. и 2009/10.) Ево имена наших ученика чије су песме објављене:

ШКОЛСКА 2007/2008.

Сандра Ребрача 6/2

ШКОЛСКА 2008/2009.

Јелица Спасојевић 6/4

Тамара Стојановић 7/2

Ана Лукач 3/6

Мирјана Вуканић 6/8

ШКОЛСКА 2009/2010.

Милица Томић 7/8

Стефан Матијевић 5/6

Дана 24. 10. 2010. године, ученици и наставници из Основне школе „Деспот Стефан Лазаревић“ су посетили Народно позориште. Представа коју смо нестрпљиво ишчекивали звала се „ДР“, по познатом комаду **Бранислава Нушића**.

По називу помислили би да је то нека најозбиљнија представа на свету (баш као што је било у главама седмака и осмака), али било је сасвим супротно. „ДР“ је на сву срећу комедија.

Много смеха, радозналости шта ће се даље дешавати, аплауза и дивљења пратило је ту врло занимљиву представу. Глумци су били врло добри, опуштени и по свему судећи занимљиви јер су одржавали пажњу (па чак и деци) све време.

Свима нама је било драго што смо ово јесење вече провели у Народном позоришту, у веома пријатном амбијенту и атмосфери, а мени ће та представа остати запамћена као најбоља.

Катарина МАТИЋ, 7/1

ПУТ ОКО СВЕТА

У уторак 21. децембра 2010. године група ученика и наставника наше школе (око 130) била је у Београдском драмском позоришту. Гледали смо представу „Пут око света“, по делу **Бранислава Нушића**, у режији **Југа Радивојевића**, а у извођењу крушевачког позоришта. Представа је шаллива и забавна, са главним ликом Јованчом кога игра познати глумац **Милорад Мандић Манда**. У публици смо видели доста познатих глумаца и личности из културног живота Србије, као што су **Марко Кон**, **Светлана Бојковић** и други. За све ове лепе тренутке је „крива“ организаторка, наставница **Бранислава Крунић**, која и даље наставља са организовањем одлазака у позориште.

Тамара ТАМБУРИЋ, 8/3

КОНАК КНЕГИЊЕ ЉУБИЦЕ

Дана 19. 11. 2010. године ученици осмих и шестих разреда наше школе посетили су **Конак кнегиње Љубице и Саборну цркву**. Конак кнегиње Љубице је једна од најлепших зграда свог времена, подигнута је по налогу **кнеза Милоша**. Градњу је извео неимар **Хаџи-Никола Живковић**. Изградња конака започета је 1829, а завршена 1831. године. Исте године се у конак уселила **кнегиња Љубица**

Обреновић са својом децом, као у своју приватну резиденцију. Године 1842. кнегиња је са породицом насилно исељена. Од те године Конак је служио у разне сврхе, а 1972. се приступило темељној реконструкцији зграде. Садашње уређење не представља реконструкцију некадашњег кнегињиног дворца, већ изглед и начин уређења београдских кућа у XIX веку. Један део просторија опремљен је намештајем у турско-балканском стилу, а други део намештајем који је израђен у духу стилова који су владали у средњој Европи у XIX веку.

Конак је редак и веома драгоцен споменик културе, зграда има богато разуђен подрумски простор у коме је била тематска изложба таписерија.

ЕКОЛОШКА СЕКЦИЈА

Ученици еколошке секције се редовно, као и сваке школске године, састају једном недељно. Наставница која води ову секцију је **Јела Недељковић**. Састају се у учионици за биологију која је једна од најлепших учионица у школи, захваљујући управо њима. На зидове су налепљени шарени панои прошарани разним цртежима. Такође могу се видети и постери из часописа

„Национална географија“ на којима су умиљате куце, маце, панде које маме осмех на лице. Ученици секције се не баве само темама везаним за школско градиво, већ обележавају празнике који су посвећени планети Земљи и њеном очувању и другима, тако да већина панова скреће пажњу на њихов значај, на опасност од загађења...

У наставничком кабинету на ормару налази се један кавез, а у њему весела птичица шареноликих боја – **папагај Тића**. Ученици и наставнице се брину о њему, редовно га хране, мењају му воду, чисте кавез, пуштају га да лети по кабинету да би се мало опустио и осетио неку слободу. Тића ужива гледајући свој одраз у огледалу и шепурећи се пред нама. Веома је дружељубив и свима нам улепша и развесели дан и веома нам је драго што је он ту, једино што нам је жао што је усамљен.

Катарина ТОКАЛИЋ, 8/5

Представа о Вуку

Мало места, мало времена за културу. Други, трећи и четврти разред су у

новембру ишли у „Академију 28“ да би гледали позоришну представу „Вук“. Ви сте сада сигурно помислили да је реч о злом вуку, али се ради о **Вуку Стефановићу Карацићу**. Представа говори о Вуковом животу. Да би било занимљивије, у представи се наизменично смењују Вук, како говори о себи, и наставница књижевности како предаје Марку и Јовани, деци која су ишла на тај предмет. У три дана у којима се одвијају часови, деца уче многе ствари које, да их Вук није прикупио и написао, не би сада биле ту да их волимо. После наступају занимљиви домаћи задаци. Једном је Марко довео свога деду и он је свирао на тамбурици. Има још нешто што би вас сигурно занимало. **Иван Рајковић** из 4/4 је након посете позоришту, инспирисан насликао пар слика обичном оловком са предметима које смо видели у представи, а које је користило старинско домаћинство.

Алекса БЕЛИЋ, 4/4

И ове године смо организовали посете једној од најзначајнијих културних манифестација у нашој земљи, Сајму књига. Најпре је управа школе обишла сајамске штандове и купила књиге за школску библиотеку, као и поклоне за најбоље ученике, а затим је и група ученика, из одељења 6/5, 8/3, 8/5, 8/6 и 8/7, у суботу 30. октобра обишла хале са многобројним делима. Одабрали су понешто за своје личне библиотеке, а надамо се да ће и у наредним годинама наставити да се друже са књигом.

Доста писаца из Србије, а и шире, дошло је да представи своја дела на Сајму књига у Београду. Осим писаца и издавача, дошли су и многи произвођачи да представе своје производе. У хали 2, била су три дела. У првом делу се налазио простор за презентацију дечијих књига. На пример, писац из Црне Горе **Дејан Ђоновић** је дошао са породицом да представи „Птице Сугласнице“. Многа деца су изрецитовала мале рецитације. Према речима логопеда **Соње Радовић**, књига може да служи малој деци која још нису развила говор. У другом делу се налазила опрема за школе. Када то кажемо, мислимо на све. Од оловака и гумица, до електронских табли. Наравно ту се налазио и Завод за уџбенике. Такође, била су и предавања о многим стварима. У трећем делу се налазило доста ствари за родитеље и ученике. На пример, био је штанд на коме су могли да се купе контролни задаци да би родитељи могли да провере своју децу, али и збирке за вежбање и припрему.

Највећа гужва је као и увек била у највећој хали (хали 1) где су били сви највећи издавачи, као што су: Моно & Мањана, Лагуна, Бели пут, Креативни центар...

Овај сајам је по процени испао бољи од претходних, осим што је (логично) овај пут било много више гужве.

Алекса БЕЛИЋ, 4/4

Сајам књига

Канцеларија за младе

Канцеларија за младе Градске општине Звездара је позвала нашег представника Ученичког парламента на свечано отварање Канцеларије за младе у Неродимској улици бр 2, у Београду. Пријем гостију са општине Звездара и свечано отварање је одржано у понедељак, 1. 11. 2010. у прелепом амбијенту реновираних просторија нове канцеларије. Младима са Звездаре су се обратили представник Министарства за спорт и омладину, представник Градске општине Звездара, као и млади који су учествовали у припремама за отварање Канцеларије. Уз звуке песме и сјајно озвучење у канцеларији и испред ње, млади су имали прилике да се упознају и друже, а уз закуску и коктел дружење је било опуштеније и слађе.

Присуство медија је такође важно за младе који

су испред камера показали како је промовисање Канцеларије битно за све нас, из разлога што сви ми доприносимо да наставак сарадње са општином Звездара и Министарством за спорт и омладину буде успешнији и квалитетнији, а у циљу подршке и помоћи младима кроз различите програме, пројекте и активности.

Наша школа је посебно поносна што је добила прилику да неке од наших ученика, представнике Ученичког парламента едукује за Форум театар. **Катарина Павловић 8/3** и **Анђела Бешевић 7/1** ће врло радо поделити своје позитивне утиске са курса са вама, а када постану славне, можда ћете им тражити и аутограм.

Представници нашег Ученичког парламента, **Катарина Павловић** и **Петар Челиковић**, присуствовали су 8. децембра 2010. године састанку у

Канцеларији за младе Градске општине Звездара. На скупу је изнето да су формирани многи тимови за рад са младима и да ће убрзо доћи до укључивања и ученичких парламената у рад ове организације.

И у петак 24. децембра 2010. године, представници нашег Ученичког парламента су са наставницом **Лидијом Величковић** посетили Канцеларију за младе, где су, у друштву ученика других звездарских школа, од рециклираног материјала правили украсе за јелку. Уз украсе су писали и своје жеље, шта би они хтели да ова Канцеларија уради за њих у следећој години.

Посетио их је и председник општине **Милан Поповић**, који је представио нови лого Канцеларије. Награду за најбољи лого добио је студент из Ужица, а лого поручује да не треба судити о људима на основу њихове расе, вере или пола.

Петар ЧЕЛИКОВИЋ, 8/4

Активности канцеларије

МАСКЕМБАЛ

Већ годину дана траје сарадња наше школе са школом за децу оштећеног слуха „Стефан Дечански“, у циљу бољег укључивања деце са сметњама у развоју у образовни систем (инклузија). Учитељица **Јасмина Милићевић** је овом приликом, 27. децембра, приредила новогодишњи маскембал у коме су учествовали ученици другог, трећег и четвртог разреда, који су, осим врло занимљивих маски припремили и неколико лепих плесних тачака и скечева. И гости су, предвођени наставницом **Мирјаном Ивановић**, такође припремили интересантан програм.

ПОЗДРАВ ИЗ МИРИЈЕВА!

Још једна лепа приредба у нашој школи одржана је у петак, 24. децембра. Ученици одељења 3/1 и 3/4, који похађају изборни предмет *народна традиција* код учитељице **Снежане Крстић**, припремили су својим родитељима колаж састављен од народних умотворина, песама и прича, а све то су извели у предивној народној ношњи коју су позајмили за ову прилику од ансамбла „Коло“.

ПАН ТЕАТАР

трећег и четвртог
полугодишта и почели са прославом Нове године.

У уторак, 28. 12. 2010. године, у Свечаној сали наше школе одржана је Новогодишња представа у извођењу глумаца дечијег позориша Пан театар. Тако су се ученици разреда на забаван начин опростили од првог

У среду, 29. децембра, Деда Мраз је посетио нашу школу и поделио пакетиће деци запослених. Одушевљење најмлађих није потребно да се описује.

На овај начин смо се, симболично опростили од старе године. У новој ћемо бити бар за нијансу бољи. Обећавамо!

ПОДЕЛА ПАКЕТИЋА

Златна сирена

На општинском такмичењу у певању „Златна сирена“, одржаном 15. 12. 2010. године у музичкој школи „Владимир Ђорђевић“, наши ученици су остварили одличне резултате. Предвођени наставницом Десанком Вулин, друго место су освојиле Дора Живановић (5/5) и Јелена Радовић (7/3), док су трећепласирани били Андријана Андрић (8/7), Драгана Павловић (6/5) и Лука Ђурић (2/3).

Шарене Стране

Крајем новембра наш град је посетио највећи циркус на свету „Cirque du soleil“

Saltimbanco

са представом „Saltimbanco“. Гледаоци из Београда (а и шире) могли су да уживају у чудима равнотеже и снаге, као и најбољег пантомимичара на свету.

Saltimbanco је најдуже извођења представа **Cirque du Soleil** која се још од 1992. године приказује широм Европе, Северне и Јужне Америке, Аустралије, Јапана и Новог Зеланда и видело ју је преко 11.5 милиона обожавалица. Назив *Saltimbanco* је настао из италијанског израза 'saltare in banco' што значи 'скакати на клупи'.

Према нашем мишљењу, ова представа је била предивна и мислимо да Београђани никада нису видели бољи циркус у свом граду.

Алекса БЕЛИЋ и Милош ЈОВИЋ, 4/4

Бисери расути по школи

Наставница: Ко је био Магелан? И пре свега, да ли је он постојао?

Страхиња: Не.

Наставница: Значи, био је измишљен лик?

Страхиња: Да.

Наставница: Ко га је измислио?

Страхиња: Марко Поло.

Наставница: Магелан је поморским путем стигао до Ј..... (Јужне Америке)

Јеца и Ана шапну: Јупитера..

Страхиња: Јупитера.

Илија објашњава настанак континената: Некада давно....почеле су да падају...

Божовић чита задатак: Заокружи НЕ ако је исказ тачан, или НЕ ако је исказ нетачан.

Илија: Електронски огртач (уместо електронски омотач)

Наставник: У Немачкој је другачији систем оцењивања. Код њих је петица кец, а кец петица.

Аца: Значи, кад је добијем кеца код Вас, ја сам у ствари добио петицу! :))

Шта се лупа иза школских клупа

Огладнели ђак:

Боја мора зависити од сланине. (уместо салинитета)

Зимогрољљиви ђаци:

Кад је плима онда нам је вруће, а кад је осека онда нам је хладно.

Речна мрежа је кад прође талас, пресече те вода и тресеш се.

Ђак алас:

Речна мрежа је кад ловиш сома, бабушке, смуђа...

Здрав ђак:

Минерални извори настају од витамина у стенама.

Ђак туриста:

Пешчаре су настале за време годишњег одмора, пардон, леденог доба.

Ђак пушач:

Носталгија је кад пушиш цигаре и оставиш их и осећаш носталгију према пушењу.

Наставница Маријана ЗЕКОВИЋ

Анегдоте О ВЕЛИКИМ МУЗИЧАРИМА

ВОЛФАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ (1756-1791)

Једном је Моцарту пришао неки млађи човек и запито га:

- Маестро, како се компонује симфонија?

- Ви сте још веома млади - одговори му Моцарт - Зашто не бисте почели с баладама?

- Па ви сте компоновали симфонију кад сте били много млађи. Имали сте свега

девет година... - љутнуо се младић, на шта му Моцарт рече:

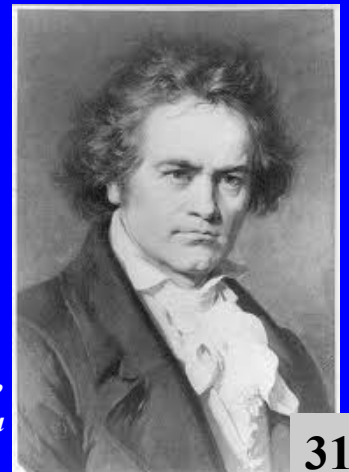
- Тачно. Само ја никога нисам питао како се то ради.

* * *

ЛУДВИГ ВАН БЕТОВЕН (1770-1827)

Рашчупана коса, олуја у делима, пркос у животу - то је немачки композитор Лудвиг ван Бетовен, први музичар који је увео потпуно нови стил стварања, заснован на бесном низању дисхармоничних тонова. Рано је оиглувео, па није могао да чује своје савременике, а они као да су били глуви за његову "прегломазну музику". За Бетовена се говори да је био први слободни уметник јер није био ни при једном двору. Када једном приликом није могао да се мимоиђе на уском мосту с грофом Лихноцким, својим добротвором, казао је:

- Одступите, ваше превасходство, да прођем. Грофова као што сте ви има много, а Бетовен је само један.

Из књиге "Анегдоте о великим музичарима",
приредио Александар Гаталица

СВЕ О СПОРТУ У ДЕСТОТУ

ОДБОЈКАШИ

ПРВАЦИ БЕОГРАДА!

У уторак, 30. 11. 2010. године, на општинском такмичењу у одбојци за дечаке седмог и осмог разреда, наша школа је освојила прво место победом над школом „Јелена Њетковић“ са 2:0 у сетовима (25:21 и 25:22). До финала наши момци су победили „Марију Бурсаћ“ 2:0 (25:8 и 25:13), затим „1300 каплара“ 2:0 (25:7 и 25:15), а у полуфиналу смо били бољи од „Стевана Синђелића“ такође са 2:0 (25:16 и 25:12).

Под вођством наставника **Александра Ерића**, чланови нашег тима били су: **Никола Богуновић (8/8)**, **Никола Митровић (7/6)**, **Александар Шмигић (7/4)**, **Предраг Симић (8/8)**, **Миле Гаћеша (8/1)**, **Душан Николић (8/1)**, **Милан Јовановић (8/8)**, **Никола Карић (8/2)** и **Душан Гмитровић (7/5)**.

Након великог успеха који су постигли освајањем првог места на општини, наши старији одбојкаши направили су фантастичан подвиг победом на градском такмичењу! До финала, победили су екипе Младеновца 2:0, Сопота 2:0, Раковице 2:0, Гроцке 2:0, и на крају, 24. децембра, у финалу су савладали екипу Палилуле 2:1.

Добрим радом и изузетним такмичарским залагањем дошли су до трона на коме су поносно подигли пехар, који ће красити школске витрине. Али, није још све готово. Наше момке очекују противници на окружном такмичењу. Срећно!

*Катарина
ПАВЛОВИЋ, 8/3*

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ОДБОЈЦИ – ДЕЧАЦИ 5- 6. РАЗРЕД

У понедељак, 29. новембра 2010. године, у нашој школи је одржано општинско првенство у одбојци за дечаке петог и шестог разреда. У финалу су се састале школе Драгојло Дудић и Павле Савић, а победио је Драгојло Дудић са 2:1 у сетовима. Честитамо!

ОДБОЈКАШКА ИГРИЦА

У периоду од 30. 10. до 7. 11. у нашој школи су биле одбојкашице наше репрезентације због снимања игрице. Бацаи 6/3 имали су прилику да их посете. Добили су аутограме, али и многе друге занимљиве информације.

Нешто потпуно ново за нас било је да се све игрице снимају уживо. Чак и оне са пуцњавом, где је јако важно да програмери не направе грешку, рецимо да пушка пролази кроз човекову руку. Прво се у свим игрицама снимају генерички покрети, односно наше највеће димензије тела. Затим на ред долазе скокови и разни други покрети. А да би се све то постигло потребни су маркери прикачени чичцима за специјално одело, који се прикаче око зглобова. Људи ће касније на екрану изгледати као лутке. Ту су и специјалне камере које све то снимају из различитих углова.

Овај пројекат реализује швајцарска фирма која је радила на реализацији ‘Аватара’, али и многих других популарних игрица. Реклама за игрицу ће бити пуштена 2011. а игрица ће изаћи 2012, под именом ‘Volleyball’.

ОДБОЈКАШИЦЕ ШАМПИОНКЕ ОПШТИНЕ!

У четвртак, 2. децембра 2010. године, настављена је успешна одбојкашка сезона. После првог места старијих дечака, млађе девојчице (5-6. разред) су постале шампионке Звездаре. Оне су у финалу победиле екипу ОШ „Павле Савић“ са 2:1 у сетовима. Под тренерским руковођењем наставника **Александра Ерића**, до првог

места су дошле: **Јелисавета Којадиновић (6/3), Наталија Булић (6/5), Катарина Јаневски (6/5), Наталија Томић (6/4), Марија Костић (6/4), Софија Хаџић (6/2), Мина Анђелковић (6/2) и Марина Јевтић (6/1).**

Старије девојчице су такође стигле до финала, али су ту заустављене од наших комшија ОШ „Павле Савић“ са 2:1 у сетовима.

На градском такмичењу наше девојчице су изгубиле у првом колу.

КРОС РТС

Ученици наше школе из одељења 5/5 и 5/2 су 18. септембра учествовали на Кросу РТС-а. Нису заузели завидна места, али су достојно бранили боје наше школе.

КОШАРКА

Ученици шестог разреда су 15. октобра учествовали на Општинском такмичењу из кошарке. Дали су све од себе и заузели треће место.

Дана 27. 10. 2010. одржано је Општинско првенство за девојчице седмих и осмих разреда у кошарци. Утакмице су играле у ОШ „Стеван Синђелић“, а екипа наше школе је освојила **друго место**. Екипу је предводила **Андреа Ристић**, капитен, ученица 8/5, а у екипи су биле: **Милица Гвоздић 8/5, Саша Жорић 8/5, Јована Ђорђевић 8/5, Анђела Костић 8/7, Јелена Ристић 8/7, Марија Ковачић 7/1, Анђела Бешевић 7/1, Соња Благојевић 7/2, Александра Китић 7/2, Јелена Ристић 7/3, Јована Смиљковић 7/3, Анђела Милидраговић 7/3 и Анђела Ристовић 8/4.**

На првенству школе у кошарци за дечаке осмих разреда које је одржано 27. 10. 2010. у финалу су се састала одељења 8/5 и 8/2. **Победило је 8/5** резултатом 30:16.

Шаховска школа

На 37. Појединачном првенству у шаху за ученике основних школа на територији општине Звездара, које је било одржано у просторијама ОШ „Иван Горан Ковачић“ 27. 11. 2010. године, наш ученик **Петар Стефановић** освојио је бронзану медаљу у групи дечака до 8 година.

Честитамо! Петар је кренуо стопама своје сестре **Исидоре** и брата **Николе** који су такође чланови наше шаховске школе.

ФЕСТИВАЛ

ПЛЕСА

Ученице наше школе, из одељења 5/2, 5/5 и 6/2, у пратњи наставница **Драгане Глигоријевић, Наталије Петровић и Љубинке Павлов**, учествовале су 25.

децембра на новогодишњем фестивалу плеса у спортском центру „Шумице“. Атмосфера и организација су биле одличне, деца су уживала и одлично извела научене плесне кораци енглеског валцера, ча-ча-ча, полке и Бранковог кола.

МАЛЕ ГИМНАСТИЧАРКЕ

У понедељак, 27. децембра, у нашој физкултурној сали одржана је новогодишња приредба Гимнастичког друштва Палилула, које ради код нас са девојчицама од првог до четвртог разреда. Мале гимнастичарке, предвођене тренером **Јеленом Гачић** и њеном асистенткињом **Милицом Марковић**, показале су својим родитељима шта су научиле у првом полугодишту. Већ сада, после само неколико месеци рада, назире се таленти за овај спорт. Надамо се да ће у другом полугодишту још више напредовати.

ПЛИВАЧКЕ ЗВЕЗДЕ

Анђела

На градском такмичењу у пливању, одржаном 20. октобра 2010. године у Спортском центру Врачар, три

ученице наше школе постигле су одличне резултате.

Вања Милошевић (6/4) је освојила прво место у дисциплини краул, **Анђела Васић** (7/4) је била друга у дисциплини леђно, а **Миа**

Миа

Петакловић (3/3) је освојила прво место у дисциплини прено.

Нашим шампионкама честитамо и надамо се да ће и на републичком такмичењу достојно бранити част наше школе.

Вања

ШАМПИОНКА

У ЦУДОВ

Тамара Дубаић, ученица 5/5, одличан је ђак и спортиста. Има десет медаља, а највише златних. Тренира цудо скоро две године. Све вештине

које зна научили су је њени тренери **Горан и Славиша Пејчић**. Одлучила се за цудо због забавних тренинга и различитих такмичења на која одлази са клубом. Тренирала је и одбојку и гимнастику али је престала јер јој нису одговарали. Освајала је медаље и на гимнастичким такмичењима. Због великог труда и залагања на тренинзима да постигне што боље успехе, не може да издвоји најдражу победу, све су јој подједнако драге. Желимо Тамари срећу у будућем раду и да освоји што више медаља.

Дора ЖИВАНОВИЋ, 5/5

House

Find the words below in the grid.

Words can go horizontally, vertically and diagonally, backwards or forwards.

Y	E	N	M	I	H	C	Q	F	Z	R
B	R	J	J	C	S	P	M	I	D	O
T	A	T	L	R	D	O	L	R	I	O
W	N	T	I	K	O	N	L	E	N	D
R	O	A	H	R	R	W	H	P	I	N
P	T	D	D	R	H	A	L	L	N	E
S	Y	E	N	J	O	V	J	A	G	H
R	B	B	J	I	R	O	D	C	R	C
W	B	L	Z	O	W	M	M	E	O	T
P	W	T	O	F	J	C	B	N	O	I
Q	T	F	G	A	R	D	E	N	M	K

bathroom	garden
bedroom	hall
chimney	kitchen
diningroom	roof
door	stairs
fireplace	window

PROVERBS

Barking dogs seldom bite

Those who make loud threats seldom carry them out.

Better late than never

To do something that is right, profitable, or good a little late is still better than not doing it at all.

A bird in hand is worth two in the bush

Something that one already has is better than going after something seemingly more worthwhile that one may not be able to get.

